

Referat začenjam s pojasnitvijo njegovega naslova, kot je bil naveden na vabilu za simpozij. Zanj sem se odločil potem, ko sem dokaj skrbno prvič prebral Ingardnov tekst o zgradbi slike. Reakcija po branju je bila zelo negativna, odsev čustvenega odzivanja na besedilo pa tudi nerazumevanja same vsebine. Nekatere stvari v tekstu so se mi zdele, kot je že ugotovljajal dr. Frane Jerman v spremni besedi Roman Ingarden, Fenomonološka analiza umetnosti, banalne, druge smešne in naivne, vsekakor pa odvečne.

Tako sem izdelal koncept za referat in mu dal naslov Estetika Ingardnove slike. Koncept naj bi bil videti približno takšen: Z Ingardnovim besedilom sem se hotel spoprijeti na povsem ironičen način, v roke sem mu nameraval potisniti čopič in paleta ter ga postaviti pred razpeto platno. Zdaj naj bi slikal s temi besedami in stavki, kot sem jih razumel jaz in kot bi si jih takrat razlagal. Skratka, hotel sem povedati, da tako, kot on gleda na slikarstvo, slednje ne more obstajati. Rezultat njegovega slikanja pa je bil zame neznan in nepredstavljaljiv, sam Ingarden kot slikar pa bi se v mojem referatu verjetno osmešil.

Da bi bilo vse skupaj videti bolj študijsko, sem se pred prebiranjem teksta poglobil v nekatera poglavja Filozofskih tem in Slikarskega mišljenja Milana Butina. Nato sem se lotil Ingardna in najprej temeljito, tokrat zares temeljito, obdelal uvodni del dr. Jermana - v povezavi s tekstom iz Filozofskih tem.

Moj strateški načrt je bil dodobra razmajan. Nadaljnje branje Ingardnovega besedila O zgradbi slike (O budowie obrazu) pa je popolnoma porušilo in uničilo tako "spretno" koncipiran referat. Moj slikar, ki se ga hotel pred platnom osmešiti, se ni pustil osmešiti. Ponovno branje O zgradbi slike mi je dalo misliti. In mislil sem. Upam le, da mi bo uspelo rezultate teh razmišljanj prenesti v konkretno delo in življenje.

Svoj prispevek bi sklenil z naslovom, ki se mi zdi primeren: S spoštovanjem, gospod Ingarden! S spoštovanjem zato, ker si taka dela zaslužijo spoštovanje. In še več. Taka dela so predvsem uporabna in nujno jih je začeti uporabljati v vsej njihovi veličini in s spoštovanjem do njih. Po mojem je naš današnji simpozij Ingardnova estetika prav to; če ni to, pa je vsaj blizu temu.

Upam, da bo to besedilo našlo svoje mesto kot priročnik tudi drugod, in ne samo pri seminarjih iz filozofije. Priročnik je izraz, ki ga je ob prebiranju tega teksta uporabljala večina izmed nas študentov. Mišljen je bil kot "priročnik za laike", ki sledijo turističnim vodnikom in ki hočejo biti poznavalci slikarstva in umetnosti nasploh. Zdaj vem, da je to priročnik, pa še marsikaj več, in to mnogo več.